

sammans och dervid bilda en viss figur. — 2) Göra figur, uppseende. *Denne man har fordom f-t vid hofvet.* — 3) (i vidsträcktare mening) Befinnas, synas, visa sig. *Hans namn f-r också med på listan.* — 4) Blott vara med, för att fylla en plats. *Hvad skall jag der och göra, för att stå och f. för allmänheten?*

FIGURERAD, a. 2. (egentl. part. pass. af *Figurera*) *F. musik*, prydd med figurer (bem. 3, b). Säges i motsats till enkel koralmusik. *F. sten*, se *Bildsten*. *F. dans*, sådan, hvarvid de dansande genom sina steg och rörelser bilda vissa figurer.

FIGURLIG, a. 2. (ret.) Som innehåller en figur (bem. 9), en talbild. *F. mening, betydelse, bemärkelse. Ett f-t uttryck.* — *Motsats: Egentlig.* — *Syn. Bildlig.*

FIGURLIGEN, FIGURLIGT, adv. På figurligt sätt. *Tala f.*

FIGURTABLETT, figurtablett, m. 3. (sockerb.) Fyrkantig tablett af pastillagedeg, intryckt i en form, hvari små figurer eller andra sirater äro inskurna.

FIKA, v. n. 1. *F. efter*, ifrigt sträfvä efter, t. ex.: *f. efter ära. F. att*, ifrigt bemöda sig att, t. ex.: *F. att vinna någons ynnest.* — *Syn. Se Eftersträfvä.* — *Fikande*, n. 4.

Anm. *Fika* betyder i äldre språket: Gå med hast, göra något med flit.

FIKEN, a. 2. neutr. — *et.* I hög grad begärlig, lyst. *Se med fikna ögon. Vara f. efter något.* — *Syn. Se Begärlig. 2.*

FIKENHET, f. 3. Egenskapen att vara fiken. *F. efter ära.* — *Syn. Begärelse, Lystnad.*

FIKON, n. 3. Ett slags fruktlik växtprodukt, bildad af en köttig hud, öfverallt tillsluten, utom i toppen, och hvarinom de små blommorna af Fikonträdet till ett oräkneligt antal sitta hopgyttrade. — *Ss. F-formig, -lik, -korg, -skog.*

FIKONBLAD, n. 3. Se *Fikonlöf*.

FIKONFRÅTARE, m. 3. Se *Fikonätare*.

FIKONLÖF, n. 3. Löf af fikonträdet. *Adam och Eva skyldde sig med f.*

FIKONOST, m. 2. (sockerb.) Fikon, blandade med skalade mandlar, hasselnötkärnor och fina kryddor, hvilket allt pressas tillsammans i en stor rund ostform.

FIKONSTEN, m. 2. Stenart, som liknar ett fikon.

FIKONTRAST, m. 2. Se *Fikonätare*.

FIKONTRÄ, n. 4. sing. Veden, virket af fikonträdet.

FIKONTRÄD, n. 3. Trädslag i de södra länderna, som lemnar fikon (jfr. d. o.). *Ficus carica.*

FIKONVÅRTA, f. 1. Sjuklig, fikonformig utväxt, som saknar all känsl.

FIKONÄTARE, m. 3. Fågelart i södra Europa, som lever af insekter och frukter, blir ganska fet och anses för en läckerhet. Kallas äfven Fikonfrätare, Fikontrast. *Motacilla Ficedula.*

FIKTION, fickschón, f. 3. 1) Dikt. — 2) Osanning. [Fict —.]

FIKTIV, -ív, a. 2. Diktad, inbillad.

FIL, m. 2. Verktyg af stål, hvars yta är försedd med tätt anbragta, hvassa, korsande upphöjningar, och som begagnas till filning.

FILA, v. a. I. Med fil jemna, släta, polera ytan af metallarbeten. *F. af, bort, se Affila, Bortfila.* — *Filande*, n. 4.

FILA, v. n. II. Spela violin. Brukas endast

i föraktlig mening, vanligen om fuskare. — *Filande*, n. 4.

Anm. Ordet är sammandraget af det gamla verbet *Fidla*, bildadt efter substantivet *Fidla*, violin.

FILANTROP, filantrå'p, m. 3. (grek. *Philanthropos*) Menniskovän. [Philanthrop.]

FILANTROPI, filantrå'pi, f. 3. Menniskokärlek. [Philanthropie.]

FILANTROPISK, filantrå'pissk, a. 2. Menniskoälskande. [Philanthropisk.]

FILARE, m. 3. Arbetare, som filar (I).

FILBUNKE, m. 2. pl. — *bunkar*. Mjölkbunke, som innehåller filmjök med sin grädda.

FILBYTTA, f. 1. Mjölkytta, som innehåller filmjök.

FILBÅGE, m. 2. pl. — *bågar*. Se *Bågfil*.

FILDOCKA, f. 1. (gevärsf.) Verktyg, hvaröfver gevärsband formas och filas.

FILETT, filå'tt, m. 3. (boktr.) 1) Streck, prydnad af olika form, i slutet af en bok, ett kapitel, o. s. v. — 2) Stämpel, som dertill begagnas. Man säger äfv. *Filettstämpel*. [Filet.]

FILFRAS, fil'frás, m. 2. (t. *Vielfrass*) Se *Järf*. (Talesätt) *Åta som en f.*, glupskt.

FILHUGGARE, m. 3. Handverkare, som förfärdigar (hugger) alla slags filar.

FILHUGGNING, f. 2. 1) Arbetet vid filars förfärdigande. — 2) Konsten, yrket, att tillverka filar.

FILHÄRDNING, f. 2. Förfarande vid filars förfärdigande, hvarigenom de härdas.

FILIAL, --ål, a. 2. Säges om kyrkor, stiftelser o. d., som utgått ifrån en annan af samma slag. Brukas endast i sammansättningar, t. ex.: *Filialbank, -kyrka, -skola*, o. s. v.

FILIGRAMS, --gråmms, n. (fr. *Filigrane*, af lat. *Filum*, tråd och *Granum*, korn) eller

FILIGRAMSARBETE, --gråmms ---, n. 4. Genombrutet guldsmedsarbete.

FILIPPIK, filipi'ek, f. 3. Häftigt och satiriskt tal eller skrift emot någon viss person. — Benämningen är hämtad ifrån de ytterst skarpa tal, som Demosthenes höll till Athenarne, för att afråda dem ifrån att gifva sig under *Filip* af Macedonien. [Ph —.]

FILISTÉ, m. 3. 1) (gam. geogr.) Inbyggare i Palestina. — 2) (vid universiteter, isynnerhet tyska) Benämning på alla dem, som icke äro studenter, isynnerhet borgare. [Ph —.]

FILKLOFVE, fil'klå'v, m. 2. pl. — *klofvar*. Verktyg, som, då helt små pjäser skola filas, begagnas, för att hålla dem stadigt, liknande ett skrufståd, men endast 3—6 tum långt, och hvars båda hälfter, nedtill förenade med ett gångjern, spännas ifrån hvarandra med en fjäder. [—klåfve.]

FILMJÖLK, f. sing. Oskummad, tät, löpnad mjök.

FILOLOG, filå'lå'g, m. 3. Språkforskare, språkkännare. [Ph —.]

FILOLOGI, filå'lå'ji, f. 3. Läran om språken, deras väsende och lagarna för deras förändringar. [Ph —.]

FILOLOGISK, filå'lå'jissk, a. 2. Som tillhör eller har afseende på filologi. [Ph —.]

FILOSOF, filå'så'f, m. 3. 1) Hvar och en, som med iver egnar sig åt filosofiska forskningar. *Vishetsvän, Verldsvis.* — 2) Stiftare af ett filosofiskt system. *F-en Spinola.* — 3) En, som i lefnaden strängt håller sig vid filosofiska maximer och söker bringa dem till utöfning. *Lefnadsfilosof,*